

Lovforslag fremkomme og har set, at det derved væsentlig bliver ført det Samme igjennem som det, jeg har tilsigtet ved mine to Lovforslag, tabe disse deres praktiske Betydning i Niebliffet, idet det jo ikke kan være passende at behandle to Lovforslag afskilt fra hinanden, naar den samme Position delvis staa i dem begge. Vi ere altsaa nu komne ind paa et theoretisk Standpunkt, som ogsaa kan have sin Nytte, og uagtet den høitærede Minister ikke vilde gaa ind paa dette Lovforslag, have vi dog allerede hørt nogle Yttringer fra hans Side, hvortil der ogsaa maa lægges Mærke. Naar vi nu imidlertid staa paa et rent theoretisk Standpunkt, vil jeg sige, at jeg er tilfredsstillet ved, at dette omfattende Lovforslag bliver behandlet, idet jeg nemlig fuldstændig erkjender Nødværigheden af, hvad der fremkom fra en af de ærede sidste Talere (Solm), nemlig at det er yderst vanskeligt at indlade sig paa en delvis Revision af Lovbloven, fordi de forskjellige Sætter giibe saa væsentlig ind i hinanden, at man let kan komme til at tage feil ved en saadan delvis Revision. Jeg ser, at man efter dette Lovforslag for en væsentlig Del vil afskaffe Krigstoldskatten, og at Saltolden skal bortfalde, og jeg vil altsaa være fuldstændig tilfredsstillet, dersom dette Lovforslag bliver vedtaget; men paa den anden Side vil jeg sige, at der, hvis dette Lovforslag ikke skulde gaa igjennem, dog er en Reform i Goldvæsenet, som man kan foretage uden at risikere at forstyrre Harmonien i Lovbloven, og det er at borttage Krigstoldskatten. Der kunde altsaa komme et Tidspunkt, da det vilde være rigtigt at tage Lovforslaget om Krigstoldskatten frem igjen, nemlig hvis der ikke skulde komme et praktisk Resultat ud af det foreliggende Lovforslag. Jeg har fundet mig foranlediget til disse Par Yttringer, paa Grund af, at jeg har stillet mine Forslag, før dette Forslag forelaa. Efter som Regjeringen nu heller ikke i det Væsentlige vil indlade sig paa denne Sag, antager jeg, det er rigtigt, at den saa snart som muligt kommer ind i Landstinget, for at man kan høre, hvad dette mener. — Man kan for Øvrigt aldrig vide, hvad en Regjering kan faae i Ende overfor en forandret Situation. Kløge Politikere tage altid Hensyn til den tilstedeværende Situation, og sæt'er jeg, at Landstinget blev enig om Sagen med Folkethinget, f. Ex. i et Fællesudvalg, antager jeg, at praktiske Politikere ville indtage en anden Stilling. Jeg har den største Agtelse for de nuværende Ministers Indsigt, og det er netop i Tillid dertil, at jeg haaber, at der maasse i Fremtiden kan komme Noget ud af dette Lovforslag. Hvorom Alting er, vil jeg for mit Vedkommende stemme for Lovforslaget paa ethvert Punkt, for at se, om Landstinget kunde blive enig med Folkethinget derom.

Ordføreren (Lauber): Det Meste af,

hvad den ærede sidste Taler yttrede, henhørte egentlig under to Lovforslag, som senere ere satte paa Dag: ordenen for nærværende Møde, og hvad der maatte være at bemærke til det ærede Medlems Udtalelser desangaaende, turde derfor opfattes, til de komne for. Det glædede mig isørigt, at det ærede Medlem, uagtet han har indbragt disse to Lovforslag, dog finder sig foranlediget til ogsaa at stemme for det foreliggende Lovforslag. — Jeg skal altsaa indskrænke mig til at henvende mig til den høitærede Minister og at knytte nogle Bemærkninger til, hvad der er fremkommet fra hans Side. Det er uheldigt — det maa vistnok Enhver indbrømme —, at man, naar en saadan Sag gjennem flere Aar har været forhandlet her i Thingene, skal tage fat paa den fra et aldeles nyt Standpunkt, saaledes som Ministeren angav, og det er dobbelt uheldigt, naar Forslaget — saaledes som den høitærede Minister bemærkede — i sine Enkeltheder indeholder saa meget Nyt for ham. Vi komme derved til at tage mange Ting frem, som ellers kunde betragtes som allerede udebatterede under tidligere Forhandlinger; thi Forholdet i denne Sag er jo det, at vi stode saa nær ved en Afslutning, at man kun behøvede at træffe et Valg mellem de forskellige Forslag, som forelaa, idet Forslagenes Indhold og deres Enkeltheder i Virkeligheden vare udrøftede og udebatterede fra alle Sider. Denne Sag var under de tidligere Forhandlinger fremmet saa vidt fra den tidligere Regjerings, fra Folkethings- og Landsthingsudvalgs Side, at der ikke kunde være Syndeligt tilbage at debattere undtagen saadanne Spørgsmaal, som bestandig opstaa, som bestandig vende tilbage, men af nye Forslags egentlige Kerne var der nu ikke Noget tilbage. Det var et Valg, der var at træffe, og et saadant Valg lod sig træffe paa Grundlag af det foreliggende Materiale. Det var derfor vistnok en mindre berettiget Bemærkning fra den ærede Ministers Side, at Forslaget forsøger at løse en større Opgave, end vi kunne magte. Det er allerede bemærket, at vi staa paa Grundlag af Regjeringsforslag, og at vi fremdeles staa paa Grundlag af Vedtagelser i dette Thing. Det er vistnok heller ikke saa uberegtiget at forudsætte, at en ny Regjering, der støtter sig til den samme Del af Representationen som de tidligere, ikke fuldstændig vil gaa fra Lov og Skæb, ikke fuldstændig vil flyde det Arbejde til Side, for hvilket dens Forgængere have offeret saa megen Tid, Flid og Ihærdighed, som Tilfældet er her. Det er imidlertid dog saa, at vi efter den ærede Ministers Udtalelser komme til at staa, som om vi første Gang skulde debattere Lovbloven. Det er ganske sandt, hvad den ærede Minister bemærkede, at vi ere hjemme og inde i Sagen, thi vi have debatteret den; men det er uheldigt, at den ærede Minister ikke i samme Grad er hjemme og inde i Sagen. Den ærede Minister bebrejdede os Forslagsstillere, at vi